

DRWECA

Z DODATKAMI: „OPIEKUN MŁODZIEŻY“, „NASZ PRZYJACIEL“ i „ROLNIK“

„Drwęca“ wychodzi 3 razy tygodniowo, we wtorek, czwartek i sobotę rano. —
Przedpłata wynosi dla abonentów miesięcznie z doręczeniem 1,50 zł.
Kwartalnie wynosi z doręczeniem 4,50 zł.

Przyjmuje się ogłoszenia do wszystkich gazet.

Druk i wydawnictwo „Drwęca“ Sp. z o. p. w Nowemiście.

Cena ogłoszeń: Wiersz w wysokości 1 milimetra na stronie 6-lamowej 15 gr,
na stronie 3-lamowej 50 gr, na 1 stronie 60 gr. — Ogłoszenia drobne: Napisowe
słowo (tłusto) 30 gr każde dalsze słowo 15 gr. Ogłoszenia zagran. 100% więcej.

Numer telefonu: Nowemiasto 8.

Adres telegr.: „Drwęca“ Nowemiasto-Pomorze.

Rok XI.

Nowemiasto-Pomorze, Czwartek, dnia 27 sierpnia 1931

Nr. 99

Propagowanie Strzelca za wszelką cenę.

Nawet zjazdu Inwalidów Wojennych do tego celu się używa.

W niedzielę, dnia 16 bm., równocześnie z wielkim zjazdem Hallerczyków w Grudziądzu, odbył się tam VIII Walny Zjazd Delegatów Kół i Grup Związku Inwalidów Wojennych R. P. Województwa Pomorskiego. Łatwo zrozumieć, dlaczego nasi inwalidzi wojenni się organizują. Wszak to ludzie, którym okrutny potwór wojny światowej albo częściowo albo w całości zrabował to, co z dóbr doczesnych jest najdroższe, a mianowicie zdrowie, pozbawiając ich albo w części albo w całości możliwości stania w życiu pod względem utrzymania na własnych nogach, a przeto skazując ich na konieczność domagania się pomocy od tych, w obronie których poświęcili swe zdrowie. Inwalidzi więc mają w życiu swoim specjalne swe troski i kłopoty, a organizując się w związki, mają właśnie za cel radzić o nich. Także i tegoroczny walny Zjazd Inwalidów Wojennych województwa Pomorskiego w Grudziądzu miał na celu wspólne omówienie i rozpatrzenie tych swoich spraw i bolączek i naradzenie się nad sposobami ulżenia swej doli. Bo jeżeli dzisiaj życie brzemieniem przygniata wszystkie warstwy i ugrupowania społeczne, to tem bardziej tych, których pozbawiło sił, potrzebnych do ciężkiej walki życiowej. Na zjazd ten przybył też p. wojewoda Lamot samochodem z Torunia, który po zagajeniu i otwarciu zjazdu zabrał głos. I co też obrał sobie za główny przedmiot swego przemówienia na zjeździe Inwalidów Wojennych p. Wojewoda? Na wstępie wspominał co prawda o swoim zrozumieniu dla spraw i bolączek inwalidów wojennych oraz dał wyraz swemu współczuciu dla tych, którzy za wolność Ojczyzny oddali swe najlepsze siły, ale zaraz potem przeszedł na zgoła inny teren i mówił głównie o Strzelcu. Według „Dnia Pomorskiego“ bowiem p. Wojewoda „wspominał m. in. o organizacji P. W. na Pomorzu, zaznaczając, że, aczkolwiek sprawy te do niego nie należą, a leżą w kompetencji władz wojskowych, to jednak zabiera w nich głos ze względu na odgłosy prasy opozycyjnej, która wypacza ideę P. W. i jej współpracę z władzami wojskowymi.

„Ludzie ci, tak wywodzi dalej p. Woj., uważają współpracę z wojskiem poprostu za zbrodnię i zależy im na rozbiciu P. W. jako organizacji apolitycznej. O ile w prowadzeniu pracy P. W. na Pomorzu wysunięto Związek Strzelecki, to dlatego, że Związek ten jest najsilniejszą w Polsce organizacją, prowadzącą systematycznie i celowo prace P. W.

„Opiekę nad Strzelcem, tak mówi dalej p. Wojewoda, który głównie składa się z młodzieży przedpoborowej, poruczono na Pomorzu najstarszej organizacji byłych wojskowych, tj. Towarzystwom Powstańców i Wojaków, które, tworząc koła Przyjaciół Strzelca, mają wpływ na wychowywanie w nim młodzieży i przemożną nad wychowywaniem tem kontrolę. Jeżeli chodzi o wychowywanie religijne, to zaznaczyć należy, iż władze organizacyjne odniosły się do władz duchownych z prośbą o delegowanie kapelanów, którzy będą mieli opiekę duchowną nad członkami Strzelca. Nieślusne są zarzuty, jakoby przez tworzenie oddziałów Strzelca osłabiał się Stow. Kat. Mł. Polskiej. Sprawa ta została w szczegółach omówiona na konferencji dowódcy O. K. z ks. biskupem Okoniewskim i w myśl niej członkowie Strzelca, otrzymując w Związku wykształcenie wojskowe pod komendą zawodowych oficerów, mogą należeć nadal do Stow. Kat. Mł. Polskiej, gdzie pod kierunkiem księży otrzymują wychowanie moralne.

Potrzeba jednolitej i sprężystej organizacji P. W. uwidacznia się jaskrawo wobec wrogich demonstracji naszych sąsiadów. Ostatnia demonstracja organizacji niemieckich we Wrocławiu tuż nad granicą Polski, w której wzięło udział około 150 tysięcy zorganizowanych osób, a więc siła prawie trzech korpusów, daje świadomość niebezpieczeństwa każdemu byłemu żołnierzowi. W tych warunkach staje się jasną konieczność

posiadania jednej silnej organizacji przysposobienia wojskowego w Polsce”.

Tak więc w streszczeniu wygląda to, co p. Wojewoda wypowiedział o sprawie P. W., a w szczególności o Strzelcu. Jest ono tego rodzaju, iż nie możemy tego wypowiedzenia pozostawić bez odpowiedzi. Nasamprzód sam temat przemówienia ze strony p. Wojewody na zjeździe Inwalidów wywołać musi zdziwienie. Jaktó, na zjeździe Inwalidów mówić o Strzelcu? Gdzie Rzym, a gdzie Krym! Co wspólnego mógł mieć ów zjazd Inwalidów Wojennych, który jest organizacją apolityczną i który łączy w sobie ludzi najrozmaitszych poglądów politycznych jedynie na płaszczyźnie wspólnej niedoli i wspólnej troski o niej — ze Strzelcem? Czyż akuratnie potrzeba było obrać sobie tę organizację dla wpajania jej członkom zrozumienia dla Strzelca? Poniżej podajemy w skróceniu najważniejsze wnioski i rezolucje tego Zjazdu, aby wykazać, jakimi troskami i zmartwieniami zaprzątnięte były głowy przybyłych na zjazd delegatów Związku Inwalidów Wojennych. A tu p. Wojewoda ich częstuje Strzelcem? P. Wojewoda podał jednak powód, dla którego przemawia na ten temat w tem gronie, zaznaczając, iż zabiera głos ze względu na odgłosy prasy opozycyjnej, dodając, że ludzie ci uważają współpracę z wojskiem poprostu za zbrodnię. Ciekawe doprawdy, jakich to ludzi p. Wojewoda mógł tu mieć na myśli. Dotyczyć to chyba mogło jedynie komunistów i wroga dla Państwa usposobionych Niemców, gdyż poza tymi ludźmi na Pomorzu — możemy o tem zapewnić p. Wojewodę z całą starowczoscią, nie ma ani jednego Polaka, któryby uważał współpracę z wojskiem za zbrodnię. Przeciwnie, wszyscy Pomorzanie odnoszą się do wojska naszego z największą miłością, życzliwością i szacunkiem, widząc w niem najpewniejszą obronę i ostoję Ojczyzny. Jeżeli istnieją dziś trudności we współpracy z wojskiem, to sprawiły to jedynie i wyłącznie te czynniki, które nie wahają się swem narzucaniem „Strzelca“ wbić klin między wojskiem a społeczeństwem. Najlepsza i najpiękniejsza pod tym względem panowała harmonja, aż przyszli ci panowie ze swym „Strzelcem“ i tę harmonję poczęli psuć. I teraz zamiast siebie, obwinia się społeczeństwo pomorskie, rzucając na nie niesłychane oskarżenia. Mówi się co prawda tylko o „opozycyjnej prasie“, ale każdy wie, że za tą „opozycyjną prasą“ z małymi tylko wyjątkami stoi całe społeczeństwo i tak czuje i myśli jak i ona. Gdyby bowiem tak nie było, nie abonowałyby jej pism, a raczej „Dzień Pomorski“. A kto dziś abonuje to pismo? Chyba jedynie ci, którzy czy swem stanowiskiem czy innymi względami do są tego zmuszani. Jeszcze raz powtarzamy: całe społeczeństwo pomorskie pragnie gorąco współpracy z wojskiem, nie życzy sobie tylko, by jako pośrednik i łącznik do niej używany był Strzelec, a to dlatego, że do Strzelca absolutnie nasze społeczeństwo nie ma zaufania. Któż to bowiem u nas należy do Strzelca? Przeważnie ludzie zależni, dla swych osobistych względów i materialnych korzyści, jak dla ratowania swej rodziny albo jej uzyskania, dla otrzymania koncesji i t. d.

Czy społeczeństwo nasze liczyć może na pomoc Ojczyźnie ze strony tych ludzi, którzy służą dla tego sprawie, że im się daje ubrania, obiecuje prace, udziela zapomogi pieniężnej, nieci koncesjami, posyła muzyki wojskowe dla ich zabaw. Dla takich „ideowców“ społeczeństwo pomorskie ma poświęcić swe wypróbowane we walce o najświętsze ideały i to w najcięższych dla Ojczyzny czasach organizację jak „Sokół“, Powst. i Woj. naszą młodzież kat. itd. Jednak p. Wojewoda uspakaja w swem przemówieniu odnośnie do młodzieży kat., powołując się na umowę między dowódcą O. K. a J. E. ks. biskupem Okoniewskim, w myśl której członkowie Strzelca, „otrzymując w Związku wykształcenie wojskowe pod komendą zawodowych oficerów, mogą należeć nadal do Stow. Kat. Młodzieży Polskiej, gdzie pod kierunkiem księży otrzymują wychowanie moralne. Podług tej umowy więc jeszcze nie tak daleko jesteśmy co prawda, jak we Włoszech, gdyż jeszcze u nas wolno tej młodzieży, która należy do „Strzelca“, należeć i do S. M. P.

Ale pamiętać należy, że tylko wolno! Od tego słowa „wolno“, do „niewolno“, nie zbyt daleka droga. Ale nawet już i z tego wynika, że nasze Stow. Młodz. Kat. w ten sposób zostaną pozbawione prawa wykształcenia wojskowego we własnej organizacji, a chcąc je otrzymać, muszą jego członkowie należeć do Strzelca. I w tem tkwi cały sęk. P. Wojewoda powołuje się przy tem na J. E. ks. Biskupa. Wygląda to jakoby na robienie reklamy dla Strzelca jego osobą. A czyż godzi się do tej rozgrywki wciągnąć dostojną osobę ks. Biskupa? Przecież społeczeństwo wie, jak trudne jest stanowisko w tej sprawie ks. Biskupa.

Wreszcie p. Wojewoda nie omieszkał znów wysunąć jako najgłośniejszy argument za Strzelcem niebezpieczeństwo niemieckie. A przecież społeczeństwo pomorskie nie jest tak naiwne, żeby nie wiedziało, dlaczego się Strzelca tak u nas forsuje i za wszelką cenę nam narzuca. Nie czasem widmo niebezpieczeństwa niemieckiego jest tu miarodajne, bo cóż ten Strzelec na nie poradzi? To się też tylko tak ze strony sanacyjnej mówi dla zamydlenia ludziom oczu. W rzeczywistości Strzelec jedynie i wyłącznie potrzebny jest sanacji, jako jej podpora, jako bojątko dla niej. I stąd też ten objaw, że im więcej sanacja traci grunt pod nogami w społeczeństwie, tem silniej forsuje Strzelca. Gdyby sanacja miała oparcie silne w społeczeństwie, kwestja strzelecka i dla niej zgoła by nie istniała. I w tem tkwi cała kwintesencja tego, co się dla Strzelca czyni i dlaczego go się forsuje i społeczeństwu naszemu narzuca i dlaczego się nawet używa takiej ku temu „sposobności“, jak walny Zjazd Inwalidów Wojennych, aby go i tam reklamować i jego „potrzebę“ propagować.

O co proszą inwalidzi, a o czem im się mówi.

Poniżej przytaczamy w skróceniu najważniejsze wnioski i rezolucje, uchwalone przez VIII. walny zjazd delegatów kół i grup Związku Inwalidów Wojennych R. P. na Pomorzu, odbyty w dniu 16 sierpnia 1931 r. w Grudziądzu.

Walny zjazd delegatów Zw. Inwalidów Wojennych na Pomorzu, obradujący dnia 16. sierpnia 1931 r. w Grudziądzu, m. in. domaga się:

1. ażeby rząd przywrócił przynależne dodatki do rent inwalidzkich, wdów i sierot, bowiem obecne zaopatrzenie w żadnej mierze nie odpowiada rencie ustawowej.
2. Ustalenia renty w złotych polskich.
3. Wypłaty dodatków kwalifikacyjnych i pielęgnacyjnych.
4. Przyznania, zamiast zapomogi pogrzebowej, jednorazowej zapomogi w wysokości 3-miesięcznej renty zupełnego inwalidy.
5. Przyznania wszystkim wdowom po inwalidach zaopatrzenia w wysokości 50 proc. renty 100 proc. inwalidy.
6. Podniesienia sumy kapitalizowanych rent śpieszniejszego załatwiania wniosków o kapitalizację, jak również kapitalizacji rent dla wdów.
7. Obowiązkowego zatrudnienia inwalidów.
8. Ścisłego przestrzegania przez Urzędy Ziemskie art. 54 ust. z dnia 18. marca 21 r., o nadawaniu inwalidom wojennym osad ziemskich, ponieważ Urzędy Ziemskie przy nadawaniu ziemi wniosków inwalidów w większej części nie uwzględniają.
9. Wypłacenia zwaloryzowanych rent zaległych.
10. Bezpłatnego szkolenia dzieci inwalidów wdów i sierot.
11. Rewizji koncesyj monopolowych w całej rozciągłości na rzecz inwalidów wojennych, wdów i sierot.
12. Zwolnienia inwalidów wojennych, wdów i sierot od opłat stemplowych przy wnioskach o uzyskanie koncesyj.
13. Przywrócenia prawa pobierania drzewa opałowego, jak i budulcowego po cenach niższych.
14. Ażeby inwalidzi, wdowy i sieroty, którzy zajmują mieszkania dwupokojowe z kuchnią, zwolnieni byli od podatku od lokali.
15. Aby Izby Skarbowe przyznały inwalidom wojennym i wdowom pewne ulgi w płaceniu podatków przemysłowych i dochodowych.
16. Zaniechania wprowadzenia w życie projektu o wolnym handlu wyrobami tytoniowymi i utrzymanie rejonów w dotychczasowym stanie.

Oto szereg postulatów, prośb i życzeń, wyrażonych przez inwalidów. Przebiega z nich przedewszystkiem troska o ten niewesoły byt, o jego poprawę i o zapewnienie przyszłości dzieciom i sierotom.

Gdy takie mają inwalidzi troski i zmartwienia, wypadło im usłyszeć na grudziądzkim zjeździe, że mają przedewszystkiem zająć się — agitacją na rzecz „Strzelca“.

